

Arrest

nr. 351 162 van 5 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*onbepaalde nationaliteit en van Palestijnse origine*” te zijn, op 14 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren te Jabalia en bent u een Palestijnse moslim van Arabische afkomst. U en uw familie staan geregistreerd bij UNRWA.

U verliet Gaza op 30 juli 2023 voor uw werk. U reisde via Egypte, waar u ongeveer anderhalve maand verbleef, naar Mauritanië, waar u zes à zeven maanden verbleef. De oorlog brak uit. U verloor uw bedrijf. In april 2024 verliet u Mauritanië en reisde u naar Turkije. Op 27 december 2024 verliet u Turkije en reisde u naar Griekenland, waar u aankwam in Mytilini. Op 3 januari 2025 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U verbleef in een opvangcentrum in Mytilini tot uw vertrek uit Griekenland. De levensomstandigheden in het opvangcentrum waren slecht. U kreeg geen medische zorg toen u in januari een epilepsieaanval kreeg. De politie viel u aan. Uw spullen werden er gestolen en de politie deed niets voor u. Op 8 januari 2025 werd u in Griekenland een beschermingsstatus toegekend. Op 5 of 6 februari 2025 ontving u uw Griekse verblijfskaart (ADET) en uw Grieks paspoort. U reisde naar Athene om daar een vlucht

te nemen om Griekenland te verlaten. Toen u in Athene aan het wachten was op uw vlucht probeerde iemand uw gsm te stelen. U verliet Griekenland dezelfde dag omwille van het gebrek aan veiligheid en zekerheid, en omdat u het psychologisch moeilijk had. U kwam op 5 of 6 februari 2025 in België aan. Op 26 maart 2025 diende u er een verzoek om internationale bescherming in.

U heeft verschillende familieleden die momenteel in België verblijven, waaronder twee neven die u financieel ondersteunen, twee maternale ooms, een maternale neef en een neef van uw vader.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer:

- M.b.t. uw identiteit en nationaliteit: uw Palestijns paspoort (origineel), uw Palestijns rijbewijs (originelen);
- M.b.t. uw leven in Gaza: de UNRWA-registratie van u en uw familie (kopie); uw handelskaart (origineel), documenten m.b.t. uw werk (kopieën), een medisch document (kopie);
- M.b.t. uw verblijf in Griekenland: uw Grieks paspoort (origineel), uw Griekse ADET (origineel)
- M.b.t. uw verblijf in België: een medisch document van Fedasil en voorschriften voor medicatie (originelen), uw oranje kaart (origineel).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen.

Uit de door u neergelegde medische documenten en uw verklaringen (CGVS, p.2, 3, 9, 10) blijkt dat u lijdt aan epilepsie en dat u hiervoor medicatie neemt. Ondanks dat u dit niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, werden u weldegelijk steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal (CGVS). Zo werd u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of u in staat was om uw persoonlijk onderhoud te doen, werd u verteld dat u altijd om een pauze mocht vragen en dat u het mocht aangeven indien u zich tijdens het interview niet goed zou voelen (CGVS, p.2, 3). Er werd tijdens uw persoonlijk onderhoud afgesproken om elk uur een pauze in te plannen, wat ook gedaan werd (CGVS, p.9, 10). Er werd na deze pauze ook nagegaan of u zich nog steeds goed genoeg voelde om verder te gaan, wat u beaamde (CGVS, p.10).

Wat betreft uw bewering dat u geheugenproblemen heeft (CGVS, p.2), dient evenwel vastgesteld te worden dat u deze problemen niet attesteert. De medische documenten die u indiende vermelden dat u geheugenproblemen heeft. Deze documenten werden evenwel opgesteld op basis van uw eigen verklaringen. Er wordt daarbij ook niet aangegeven op welke manier de arts tot deze diagnose kwam. Daarenboven dient ook opgemerkt te worden dat de arts met betrekking tot deze geheugenproblemen een psychologische behandeling nodig acht, maar dat u evenwel weigert bij een psycholoog in behandeling te gaan (CGVS, p.8).

U noch uw advocaat maakte enige opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 12) of maakte opmerkingen over na het ontvangen van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratief dossier -met name uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, de door u voorgelegde documenten, de Eurodac Marked Hit en de informatie van de Griekse asielinstanties -, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u nooit de intentie had om u in Griekenland te vestigen.

- U verbleef amper twee maanden in Griekenland, waarbij u deze hele periode in een opvangcentrum in Mytilini verbleef (CGVS, p.7), ook nadat u een maand voor uw vertrek de beschermingsstatus toegekend werd. Deze periode is niet representatief om uitspraken te doen over uw mogelijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid.
- Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u meerdere keren dat het nooit uw plan was om in Griekenland te blijven en dat u het land zo snel mogelijk wilde verlaten (CGVS, p.6, 8, 10).
- U verliet Griekenland op dezelfde dag dat u uw Griekse verblijfsvergunning en uw Grieks paspoort ontving (CGVS, p.7).

Verder, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u voordat u uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw Grieks paspoort ontving en toen u in een opvangcentrum in Mytilini verbleef, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – de levensomstandigheden in het opvangcentrum waren niet goed; u kreeg geen medische zorg toen u een epilepsieaanval had; u werd er aangevallen door de politie en uw spullen werden gestolen (CGVS, p.4, 9, 10) – moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie nadat u uw Griekse documenten ontving, waaraan diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden.

Wat betreft uw verklaringen omtrent toegang tot medische zorg:

- Er kan ernstig getwijfeld worden aan uw verklaring dat u een epilepsieaanval kreeg in het opvangcentrum in Mytilini (CGVS, p.9). U vermeldde dit niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde dat u niet wist dat u het moest vertellen. Wanneer u er vervolgens op gewezen werd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet gevraagd werd naar eventuele medische problemen in Griekenland, stelde u dat u het niet vertelde omdat u geen bewijsstukken had (CGVS, p.4). Dit vormt evenwel geen afdoende uitleg voor uw nalatigheid. Daarenboven blijkt uit het medisch document uit België dat u neerlegde (dd. 19 augustus 2025), dat u daar verklaarde dat u sinds uw diagnose van epilepsie in 2023 nog twee crises had, een in Gaza en een in Mauritanië (zie map 'Documenten', nr.10). Het is opmerkelijk dat u de epilepsieaanval in Griekenland daar niet vermeld.
- U had weldegelijk toegang tot medische zorg in Griekenland. Zo waren uw vrienden in staat om met een attest uit Gaza medicatie voor u te kopen. U stond verder ook op een wachtlijst om financiële steun te krijgen. Daarbij had u ook de mogelijkheid om in het opvangcentrum naar een arts te gaan (CGVS, p.10).
- U heeft nauwelijks stappen gezet om medische zorg te verkrijgen. Toen u een epilepsieaanval had, gingen uw vrienden hulp vragen in het opvangcentrum. Er werd hen gezegd dat u in de rij zou moeten wachten bij de arts. Jullie deden dat evenwel niet omdat het te druk was volgens jullie. U vroeg zelf verschillende keren om medische hulp, maar u stelde dat u telkens te lang in de rij bij de dokter moest wachten. U zette verder geen andere stappen om medische zorg te verkrijgen. U ging nooit naar een ziekenhuis (CGVS, p.10).
- Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalde dat u het psychologisch moeilijk had in Griekenland (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.8), dient opgemerkt te worden dat u dit niet vermeldde tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Daarbij dient opgemerkt te worden dat u weigert bij een psycholoog in behandeling te gaan omdat u niet terug aan alles wil denken (CGVS, p.8).

Daarbij wijst het Commissariaat-generaal erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U heeft echter bewust geen verdere stappen ondernomen, hetgeen aantoont dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. U verklaarde dat u niet wist wat een AMKA was. U heeft zich er evenwel nooit naar proberen informeren, noch heeft u stappen gezet om een AMKA te verkrijgen (CGVS, p.8).

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis

toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Volledigheidshalve dient er hierbij ook op gewezen te worden dat uit uw medische documenten noch uit uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat uw aandoening belangrijke gevolgen voor uw zelfstandig functioneren met zich meebrengt. Uw epilepsie werd immers in 2023 vastgesteld (zie map 'Documenten', nr.9). Dit heeft u niet verhinderd om uw eigen bedrijf te leiden en regelmatig te reizen naar andere landen, waaronder China. U verklaarde daarenboven dat u in België zou willen werken en dat u daarbij bereid bent om verschillende jobs uit te voeren, waaronder ook arbeider (CGVS, p.10, 11). Hieruit blijkt dan ook niet dat u omwille van uw ziekte niet zou kunnen functioneren in Griekenland. Verder wijst niets erop dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Wat betreft uw verklaringen omtrent de **incidenten in het opvangcentrum**, dient opgemerkt te worden dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, niet de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. U heeft deze incidenten nooit ergens aangekaart. U ging niet naar de politie toen uw spullen gestolen werden (CGVS, p.10). U ging niet naar een hogere instantie of de ombudsman voor de politie die u aanviel (CGVS, p.10). Hierbij dient vastgesteld te worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Wat betreft uw verklaring dat u iemand die u aanviel in het opvangcentrum aanklaagde, maar dat de politie niets deed, dient tevens opgemerkt te worden dat uit het dergelijk handelen van agenten binnen een welbepaalde context niet zonder meer besloten kan worden tot een algemene onwil of onkunde vanwege de hele Griekse overheid om u alsnog, indien nodig, de nodige bescherming te bieden.

Waar u verklaarde dat u in Griekenland te maken kreeg met **racisme**, dient opgemerkt te worden dat u louter verwijst naar de incidenten in het opvangcentrum die hierboven reeds besproken werden (CGVS, p.9). U heeft dit racisme nooit ergens aangekaart (CGVS, p.10).

Voorts ondernam u geen enkele poging om **huisvesting** noch **werk** in Griekenland te bekomen (CGVS, p.10).

Hierbij wenst het CGVS erop te wijzen dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning

(ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U geeft geen zicht op welke stappen u al dan niet ondernomen heeft door hier geen eenduidige of tegenstrijdige verklaringen over af te leggen, waardoor u het de commissaris-generaal onmogelijk maakt deze elementen te onderzoeken. Ofschoon u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat in Griekenland over een AFM beschikte (Bijkomende vragen M-status Griekenland), stelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u geen AFM had (CGVS, p.8). U probeerde zich er ook nooit naar te informeren (CGVS, p.8).

Volledigheidshalve dient erop gewezen te worden dat u over de **nodige zelfredzaamheid** beschikt en in de mogelijkheid bent om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

- U was in staat om voor uw bedrijf vanuit Gaza regelmatig naar het buitenland te reizen voor uw bedrijf. U woonde zelfs een jaar tot anderhalf jaar in China (Verklaring DVZ, vraag 10; CGVS, p.6)

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze tonen enkel uw identiteit en uw Palestijnse origine aan en bevestigen dat u een internationale beschermingsstatus kreeg in Griekenland. Dit alles wordt niet betwist. Uw documenten bevestigen verder uw verklaringen over uw familie en uw werk.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de navolgende schendingen:

"Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikels 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn).

Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 , 48/7, 48/9 § 4, van de wet van 15.12.1980. en 57/6 § 3, eerste lid 3° van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; .

Schending van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht , principes van machtsoverschrijding ;

Schending van artikel 3 van de Conventie van de Mens getekend te Rome op 04.11.1950; (EVRM)

Schending van artikel 4 Van de Charte;"

Verzoeker geeft een korte theoretische toelichting inzake de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht.

Inzake het gebrek aan bijzondere procedurele noden, benadrukt verzoeker te hebben vermeld dat hij psychologisch slecht was en gestrest omwille van de situatie. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk elementen heeft bekend gemaakt die wijzen op psychologische problemen.

Verzoeker betoogt als volgt:

“De verzoekende partij vertoont medische en psychische stoornissen naar aanleiding van haar eigen persoonlijk parcours en thans voornamelijk omwille van de oorlog in GAZA, zij heeft gesteld geen medische hulp te hebben gekregen in Griekenland omdat zij in fine moest betalen en dat haar fysieke problemen aldus niet opgelost werden.

Haar psychische problematiek is dus degelijk aanwezig : haar gedachten naast de beschreven problematiek zijn haar gedachten ook constant bij haar gezin in Gaza die in een hel leven , bij de duizenden doden vanwege de oorlog, de vernieling van haar land en ras... de splitsing van haar gezin...EN HAAR WANHOOP HEN NIET BETER TE KUNNEN HELPEN;

Zij heeft heel bescheiden gewezen naar de moeilijke situatie die zij had ondergaan in Gaza , de moeilijke levensomstandigheden, haar stress, haar vrees en trauma , -, haar bekommernis voor haar achtergebleven gezin in GAZA, de vernieling van haar woonst en regio, haar vrees voor haar gezin , de bombardementen enz... cfr supra doch in de mate dat zij niet onderbroken werd door de PO...In het kader van een heel gericht en afgebakent interview waar de verzoekende partij van begin af te weten kreeg dat de problemen in Gaza en Turkije niet aan bod zouden komen..

Dat heeft zij uiteraard niet uitgebreid kunnen weergeven, in een heel kort interview, op enkele pagina's neergeschreven en waarvan de helft besteden werd aan algemeenheden, in het kader van een heel gericht onderzoek, waarbij van meet af aan gesteld werd dat het onderhoud Gaza niet zou betreffen, hetgeen de facto een heel groot deel van de “gevoelige onderwerpen” uitsloot di voor depressie zorgen....

De verzoekende partij kan hieromtrent haar gevoelens niet uiten , zij kan geen woorden klevan op die realiteit ...omdat de gruwelijkheid van die realiteit geen woorden meer heeft, tenzij genocide.

[...]

1. Medische Kwetsbaarheid van Verzoeker

1.1. Vastgestelde medische toestand: epilepsie

Van bij aanvang van het gehoor geeft de verzoekende partij spontaan aan dat hij aan epilepsie lijdt en dat hij daarbovenop geheugenproblemen heeft die hem tijdens het interview kunnen hinderen

[...]

2.1. Geen dringende medische hulp bij epilepsieaanval

De verzoekende partij verklaart dat hij in januari 25 in het Griekse opvangcentrum een epilepsieaanval kreeg, maar niet werd geholpen

[...]

Dit wijst op structurele ontoegankelijkheid van medische hulp.

2.2. Onmogelijkheid om een arts te bereiken

Hij verklaart dat hij meermaals vroeg om een arts te zien, maar dat:

hij geen tijdige afspraak kreeg,

wanneer hij uiteindelijk aan de beurt was, de werkuren van de arts al voorbij waren (NPO p. 10).

Er werd bijgevolg geen professionele medische interventie verleend tijdens zijn verblijf in het centrum.

2.3. Geen toegang tot noodzakelijke gezondheidsdocumenten

De de verzoekende partij ontving:

geen AMKA-nummer (sociaal zekerheidsnummer) (NPO p. 8),

geen AFM-nummer (fiscaal nummer) (NPO p. 8–9)

Zonder AMKA is toegang tot gezondheidszorg in Griekenland quasi onmogelijk. Het feit dat hij dit nummer niet kreeg — noch werd geholpen om dit te verkrijgen — toont dat de Griekse autoriteiten geen effectieve toegang tot zorg hebben gegarandeerd.

2.4. Informatie van NGO's bevestigt ontoegankelijkheid van zorg

[...]

3. Psychische Kwetsbaarheid en Post-Traumatische Symptomen

3.1. De verzoekende partij beschrijft Griekenland als “een grote nachtmerrie”

[...]

3.2. Angstgevoelens en intrusieve herinneringen

Hij stelt dat:

hij ‘s ochtends soms niet durft onder zijn deken uit te komen omdat hij bang is dat hij opnieuw in Griekenland of Turkije is (NPO p. 12)

hij liever “sterft dan terugkeert naar Griekenland” (NPO p. 12)

Dit zijn duidelijke signalen van een mogelijke traumatische stress.

3.3. Geen toegang tot psychologische hulp

Hij weigert psychologische behandeling omdat die hem zou dwingen terug te denken aan de traumatische gebeurtenissen. (.NPO p. 8)

De weigering is dus niet uit afwezigheid van behoefte, maar omdat de trauma's nog te sterk aanwezig zijn — wat op zichzelf een indicatie is van ernstige psychische ontregeling veroorzaakt door zijn verblijf in Griekenland.

4. Structureel Gebrek aan Veiligheid in Griekenland

4.1. Geweld door politie en huurlingen

De verzoekende partij beschrijft meervoudig fysiek geweld:

“meer dan 7 keer” geslagen door Griekse huurlingen (npo p. 8)

geslagen door de politie, ook in situaties waarin hij zelf slachtoffer was van een aanval (npo p. 4 en p. 8–9)

een vriend van hem werd in zijn buik gestoken met een mes (npo p. 9)

Dit toont aan dat zelfs binnen het opvangcentrum geen minimale veiligheid werd gegarandeerd.

4.2. Onvermogen van de autoriteiten om bescherming te bieden

De verzoekende partij diende een klacht in bij de politie maar:

hij werd zelf gestraft i.p.v. beschermd (npo p. 4)

hij verklaart dat de behandeling slecht was en dat hij niet wist tot welke hogere instantie hij zich kon wenden (NPO p. 10)

De primaire beschermingsactor — de politie — was dus niet alleen nalatig maar zelfs agressor.

4.3. Andere ernstige onveiligheidsincidenten

Persoonlijke spullen van de verzoekende partij werden gestolen in het opvangcentrum; de politie deed niets (NPO p. 9)

In Athene werd geprobeerd zijn gsm te stelen; de verzoekende partij verklaart dat hij geen enkele instantie had waarbij hij dit kon melden (p. 9)”.

Verder stelt hij dat de verstoorde geestestoestand van de Palestijnen uit Gaza in casu niet kan worden betwist gelet op de lopende oorlog in Gaza en de gekende gruwelijkheden die aldaar plaatsvinden en openbaar bekend zijn. Verzoeker wijst op zijn kwetsbaar profiel en stelt dat zijn fysieke, mentale en psychologische toestand een heel bijzondere impact heeft op de graad van zelfredzaamheid in geval van terugkeer naar Griekenland. Verzoeker meent dat met zijn socio-economische toestand en zijn geestestoestand dient rekening te worden gehouden bij terugkeer.

Verzoeker wijst erop dat hij een ADET en paspoort had, maar geen officieel adres, en dat hij geen AMKA en AFM had. Hij wijst erop dat hij geen effectief verblijf heeft in Griekenland en verwijst naar landeninformatie inzake de administratieve procedures in Griekenland (onder andere voor het verkrijgen van een AFM en AMKA). Verzoeker benadrukt dat het hernieuwen van “*papierdocumenten*” minstens 4 maanden in beslag kan nemen en dat verzoeker gedurende deze periode geen toegang zal hebben tot werk en zorg. Verzoeker wijst op algemene landeninformatie inzake de erbarmelijke, vernederende opvangvoorwaarden voor zowel asielzoekers als begunstigden van internationale bescherming.

Verzoeker betoogt dat de motivering van het CGVS zijn problematiek op generlei wijze beantwoordt:

“Dat het niet aanneembaar is dat het CGVS er zich toe beperkt te stellen dat de verzoekende partij ZICH IN HET VERLEDEN HEEFT KUNNEN BEHELPEN OM IN HAAR DAGELIJKSE BEHOEFTE TE VOORZIEN EN DAT ZIJ GEEN VOLDOENDE MOEITE GEDAAN HEEFT OM AAN DOCUMENTEN TE GERAKEN OF OM TE WETEN HETGEEN ZIJ MET DIE DOCUMENTEN KON DOEN , zonder echter een onderzoek te leiden nopens de mogelijkheden op de dag van vandaag, gelet op de verstrengde regels in Griekenland; het toenemende racisme, de verslechte fysieke en psychische toestand van de verzoekende partij ,om EFFECTIEF TOT EEN WONING, EEN WERK , DE ZORG TE GERAKEN .

Dat de situatie in GAZA en Griekenland helemaal niet te vergelijken zijn ondanks het feit dat zij gelijkaardige punten hebben.

Dat er in Griekenland geen werkgelegenheid bestaat voor iedereen en dat het aantal migranten en BIP's in Griekenland heel hoog is ten aanzien van hetgeen het land bieden kan, al was er een politieke wil een oplossing te zoeken naar het probleem, hetgeen de verzoekende partij in casu ten stelligste betwist.

Mits uitbating, nl een heel lage loon voor een heel hoog aantal uren werk, kan eventueel nog een werk gevonden worden tijdens het hoge seizoen, maar dat werk kunnen volhouden is gewoonweg niet haalbaar..

De verzoekende partij was ziek, werd niet verzorgd en had sowieso niet kunnen werken.

Haar aandoening, een chronische zenuwenziekte , laat ook niet elk soort werk toe gelet om de onvoorzienbare aanvallen die levensbedreigend kunnen zijn voor haar zelf aar ook voor derden....

Wanneer hem gevraagd wordt welke stappen hij heeft gezet om een leven op te bouwen, antwoordt hij: [...]

De verzoekende partij is vertrokken omdat ze geen uitweg meer zag in Griekenland, gelet op haar geestesgesteldheid en het totaal gebrek aan vooruitzichten..

Het CGVS heeft hiermee helemaal geen rekening gehouden...

Verder dient te worden vastgesteld dat het CGVS het nagaan door Griekenland van haar verplichtingen dient te toetsen , niet het financieel vermogen van verenigingen, naasten of vrienden die zelf in precaire toestand verkeren.

Indien tijdelijke hulp af en toe mogelijk is, al dan niet onder vorm van een schenking of een lening, is het zo dat die materiële steun niet op regelmatige basis kan worden ingesteld omdat het materieel niet haalbaar is.

De verzoekende partij HEEFT DOOR DE OMSTANDIGHEDEN CONCREET NIET KUNNEN WERKEN NOCH STAPPEN KUNNEN ZETTEN NAAR TEWERKSTELLING.

Dat in het CGVS nergens de concrete realiteit van Griekenland toetst , hetzij dat er geen daadwerkelijk uitzendingsbureau bestaat omdat er geen werk aan te bieden is...hetzij heel tijdelijk en meestal seizoengelinkt.

In Griekenland bestaat er geen mogelijkheid tot overgang naar EEN DEFINITIEVE autonomie en het CGVS blijft in gebreke het tegendeel te bewijzen, het brengt geen informatie die naar het tegendeel zou wijzen.

Dat "levensongevallen" als een ziekte, een depressie onmiddellijk en voor lang gesanctioneerd worden, zonder mogelijkheid om te worden geholpen.

Dat is ook het geval voor Grieken, maar die kunnen terugvallen op een netwerk, meestal familie die hulp en steun zal verlenen.

Dat is niet het geval van de verzoekende partij die absoluut geen familie heeft in Griekenland."

Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake werkloosheid in Griekenland, die ook Grieken treft, maar vluchtelingen totaal uitsluit van het maatschappelijk leven. Verzoeker stelt dat hij in Griekenland geen sociale steun mocht trekken en dat Griekenland geen effectieve steun biedt aan internationaal beschermden. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Verzoeker herneemt meerdere malen dat hij geen effectief en actueel verblijfsadres heeft in Griekenland.

Vervolgens gaat verzoeker in op de inbreuken van Griekenland ten opzichte van het internationaal en Europees recht, geeft hij een chronologisch overzicht en verwijst hij naar algemene landeninfo dienaangaande. Hij benadrukt dat het beginsel van non-refoulement door Griekenland niet wordt nagegaan.

Verzoeker betoogt dat Griekenland het interstatelijk vertrouwensbeginsel niet naleeft en houdt een op algemene landeninformatie gesteund betoog dienaangaande. Hij benadrukt dat er systematische discriminatie is en verwijst naar rechtspraak en rapporten. Hij verwijst opnieuw naar zijn kwetsbaar profiel. Verzoeker wijst andermaal naar landeninformatie inzake de administratieve moeilijkheden voor statushouders in Griekenland, alsook naar landeninformatie inzake racisme, racistisch geweld en discriminatie ten aanzien van statushouders. Verzoeker stelt dat hij slachtoffer was van racisme en discriminatie in Griekenland en verwijst naar zijn reeds afgelegde verklaringen hieromtrent tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker verwijst verder naar landeninformatie inzake de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (gebrekkige toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, steun, etc.).

Verzoeker laat omtrent zijn kwetsbaarheid het volgende gelden

"Zij heeft een EEN PSYCHISCHE problematiek die negatief evolueert ten aanzien van de negatieve evolutie van de situatie in Gaza en meer bepaald nog in KHAN YOUNES waar haar gezin TOT NOG KORT VERBLEEF en het absolute gebrek aan enige vooruitzicht van vrede ...

Dat de inschatting van het CGVS niet actueel is en geen rekening houdt met alle voorgelegde elementen..

Dit geldt temeer dat de huidige situatie in de GAZA bovendien niet toestaat dat verzoekster financieel wordt bijgestaan door haar achtergebleven gezin , evenmin kan zij op een netwerk terugvallen in Griekenland".

Hij is van mening "dat, bij gebreke aan bewijs dat zijn status up-to-date is, dat het mogelijk is om in Griekenland verblijfsdocumenten te verkrijgen, toegang te hebben tot huisvesting, werk en gezondheidszorg, zowel medische als psychologische, het risico bestaat dat hij in een situatie terechtkomt die in strijd is met artikel 3 EVRM omdat de Griekse autoriteiten hem geen effectieve bescherming kunnen bieden".

Verzoeker wijst erop dat hij Palestijn en bij UNRWA geregistreerd is. Hij wijst op de situatie in Gaza en citeert uit rapporten, landeninformatie en rechtspraak dienaangaande. Verzoeker wijst er andermaal op dat hij psychisch sterk lijdt onder de aanhoudende oorlog in de Gazastrook, die gevolgen heeft voor zijn familieleden. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en rapporten.

Verzoeker concludeert dat hem in de eerste plaats de vluchtelingenstatus moet worden verleend en subsidiair dat hem subsidiaire bescherming moet worden verleend, gelet op de algemene situatie in zijn land van herkomst.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. CERD-rapport van 24.12.24 OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

4. Recognised Refugees 2025, march 2025, access to documents and socio -economic rights pro asyl OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

5. Ministerie van Buitenlandse zaken Nederland, Verslag feitenonderzoek naar Statushouders in Griekenland, 3 september 2024, OPENBAAR BESCHIKBAAR OP [URL]

6. AIDA_GR_2024-UPDATESEPTEMBER2025GREECE *Ink te consulteren op [URL] waaruit global kan worden gesteld dat de toestand van terugkeerders naar Griekenland thans nog sterker is dan de toestand van nieuwe aankomelingen in GRIEKENLAND...*”.

2.3. Op 17 maart 2026 brengt verweerder een aanvullende nota bij. Deze bevat de “*Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, dd. 16 januari 2026, juridische dienst CGVS*”, alsook een hoeveelheid landeninformatie die via URL-links wordt bijgebracht. Deze nota bevat verder verwijzingen via URL-links naar rechtspraak uit Duitsland en Zwitserland.

2.4. Op 27 maart 2026 legt verzoeker een “*aanvullende nota/pleitnota*” neer, waarin hij een uiteenzetting nopens de AMKA problematiek geeft en waarbij hij - blijkens de inventaris van deze nota - volgende stukken voegt:

“1. *VERTALING NAAR HET NEDERLANDS VAN STUK 1 VAN HET CGVS NOTA AMKA 16.01.26.*

2. *Psychologisch verslag D.H. 25.03.26*

3. *Inhoudstafel van het oorspronkelijk verzoekschrift*

4. *Voorwoord en vertaling naar het Nederlands van de in het verzoekschrift ingelaste artikels*

5. *samenvatting van de meest relevante passages Uit het oorspronkelijk verzoekschrift*”.

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker een “*aanvullende nota/pleitnota*” neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie inzake Griekenland en Gaza en waarbij hij volgende stukken voegt:

“1. *Medisch verslag – onderzoek naar epilepsie*

2. *Psychologisch attest*”.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:

“*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 8 januari 2025 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waaronder de Griekse verblijfsvergunning (ADET). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 7 januari 2028 en zijn Grieks reisdocument tot 30 januari 2030

(administratief dossier, blauwe map landeninformatie, aanvraag info derde landen en antwoord van Griekenland van 23 september 2025, Eurodac Marked Record van 27 maart 2025 en Eurodac Search Result van 26 maart 2025; administratief dossier, groene map, ADET en Grieks reispaspoort (origineel gezien)).

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat verzoeker geen actueel en effectief verblijfsadres heeft in Griekenland kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de voormalige richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de overvloedig verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precarie situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetwijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

9. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Verzoeker heeft in de loop van de administratieve procedure melding gemaakt van epilepsie en geheugenproblemen (NPO, p. 2, p. 3, p. 9, p. 10). Hij heeft tevens documenten in verband met zijn gezondheidstoestand neergelegd, waarin wordt vermeld dat hij kampt met epilepsie en hiervoor medicatie

neemt, alsook dat hij slaap- en geheugenproblemen heeft (medische documenten van Fedasil, voorschriften voor medicatie, een medisch document uit Gaza).

Uit het (ongedateerd) medisch attest van Fedasil, opgesteld door dokter Y.M., blijkt dat:

- verzoeker lijdt aan epilepsie en hiervoor medicatie krijgt voorgeschreven (lamictal 50mg 2x/dag),
- verzoeker slaapproblemen kent en hiervoor Tradonal 100mg 1x/avond krijgt voorgeschreven,
- verzoeker problemen heeft met zijn dagelijks geheugen (in een context van epilepsie).

Uit het medisch attest van 19 augustus 2025, opgesteld door dokter Y.M., blijkt dat:

- verzoeker in 2023 in Gaza werd gediagnosticeerd met epilepsie,
- verzoeker medicatie neemt,
- verzoeker 2 crises heeft gehad (één in Gaza en één in Mauritanië),
- onderzoek dient te worden gedaan naar het dagelijks geheugenverlies door middel van een CT-scan van de hersenen,
- voor de slaapproblemen psychologische vervolgbeoordeling vereist is, alsook proefbehandeling met trazodon.

De bestreden beslissing motiveert inzake verzoekers gezondheidstoestand als volgt:

- In het kader van de bijzondere procedurele noden:

“Uit de door u neergelegde medische documenten en uw verklaringen (CGVS, p.2, 3, 9, 10) blijkt dat u lijdt aan epilepsie en dat u hiervoor medicatie neemt. Ondanks dat u dit niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, werden u weldegelijk steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal (CGVS). Zo werd u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud gevraagd of u in staat was om uw persoonlijk onderhoud te doen, werd u verteld dat u altijd om een pauze mocht vragen en dat u het mocht aangeven indien u zich tijdens het interview niet goed zou voelen (CGVS, p.2, 3). Er werd tijdens uw persoonlijk onderhoud afgesproken om elk uur een pauze in te plannen, wat ook gedaan werd (CGVS, p.9, 10). Er werd na deze pauze ook nagegaan of u zich nog steeds goed genoeg voelde om verder te gaan, wat u beaamde (CGVS, p.10).

Wat betreft uw bewering dat u geheugenproblemen heeft (CGVS, p.2), dient evenwel vastgesteld te worden dat u deze problemen niet attesteert. De medische documenten die u indiende vermelden dat u geheugenproblemen heeft. Deze documenten werden evenwel opgesteld op basis van uw eigen verklaringen. Er wordt daarbij ook niet aangegeven op welke manier de arts tot deze diagnose kwam. Daarenboven dient ook opgemerkt te worden dat de arts met betrekking tot deze geheugenproblemen een psychologische behandeling nodig acht, maar dat u evenwel weigert bij een psycholoog in behandeling te gaan (CGVS, p.8).”

- In het kader van een eventuele kwetsbaarheid:

“Volledigheidshalve dient er hierbij ook op gewezen te worden dat uit uw medische documenten noch uit uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat uw aandoening belangrijke gevolgen voor uw zelfstandig functioneren met zich meebrengt. Uw epilepsie werd immers in 2023 vastgesteld (zie map ‘Documenten’, nr.9). Dit heeft u niet verhinderd om uw eigen bedrijf te leiden en regelmatig te reizen naar andere landen, waaronder China. U verklaarde daarenboven dat u in België zou willen werken en dat u daarbij bereid bent om verschillende jobs uit te voeren, waaronder ook arbeider (CGVS, p.10, 11). Hieruit blijkt dan ook niet dat u omwille van uw ziekte niet zou kunnen functioneren in Griekenland. Verder wijst niets erop dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.”

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarbij hij een uitgebreid psychologisch onderzoek en vervolgrapport van 25 maart 2026 (met vertaling) bijbrengt, alsook een medisch verslag van Fedasil en het reeds in de loop van de administratieve procedure neergelegde (ongedateerd) medisch attest van Fedasil, opgesteld door dokter Y.M..

In het medisch verslag van Fedasil staat onder meer te lezen:

- Contactverslag van 6 augustus 2025:
*“Epilepsie?
Medicatie: Lamictal 50, gebruikt nu pregabalin. Heeft geen medicatie meer.
Zou spastische aanvallen krijgen bij stress.
Laatste aanval zou vorige week geweest zijn
[...]
Veel vergeetachtigheid, stress”.*
- Contactverslag van 7 augustus 2025

“- Sinds 1 maand. Geheugenverlies na 3 a 5 minuten. Er is niets gebeurd wat hem heeft getriggerd. Het is stress
- 3 dagen geleden laatste soort paniekaanval gehad; 1x elke 2 à 3 maanden. In Turkije 2 à 3 keer deze aanval in de nacht gehad. Ogen open, heel lichaam geparalyseerd maar is bij bewustzijn. Duurt ongeveer 5 minuten. Hij wil iemand bellen maar is onmogelijk.
- Vorige week 28/07 opgepakt tijdens huiszoeking? Door politie (1e uur vastgehouden, geen ondervraging)
Heeft aanval gehad. Toen 3 co gabapentine 50mg gekregen in een ziekenhuis.”

Het psychologisch attest van 25 maart 2026, opgesteld door klinisch psycholoog N.M., is bijzonder omstandig en maakt – onder meer – melding van volgende elementen:

- Het attest is gebaseerd op een zeven-maanden-durende regelmatige psychologische follow-up van minstens een sessie om de twee weken.
- Het attest verwijst naar de bronnen en het methodologisch kader: het gedetailleerd verslag van de patiënt, directe klinische observaties verzameld tijdens interviews, declaratieve elementen van de interviews in het kader van de asielprocedure, medische rapporten.
- Het attest beschrijft op uitgebreide wijze de levensloop van verzoeker en zijn hiermee gepaard gaande traumatische ervaringen en psychologische problemen (waaronder het verlies van zijn vader en broer tijdens zijn jeugd, het geweld binnen zijn gezin, de oorlogen in Gaza in 2008, 2012 en 2014, zijn adolescentie met suïcidale pogingen, zijn ontvoering en het ontstaan van crises en psychologische wanorde, zijn professionele successen, het verlies van zijn moeder, de oorlog van 2023, zijn ervaringen tijdens zijn migratie doorheen Egypte, Mauritanië, Turkije en Griekenland, alsook zijn ervaringen in België).
- Het attest gaat tevens uitgebreid in op de klinische en psychopathologische tekenen.
- Als diagnose staat onder meer het volgende te lezen:

Een complexe en ernstige posttraumatische stressstoornis, in de zin van een cumulatieve traumatische organisatie die verband houdt met herhaalde blootstelling aan oorlog, gewelddadige rouw, geweld binnen het gezin, migrerende ontmenselijking en institutionele onzekerheid,

Een uitgesproken angst-depressieve organisatie, aanhoudende hyperwaakzaamheid, traumatische vermijding, dissociatieve fragiliteit, klinisch significante geheugen- en aandachtsveranderingen, en grote somatoforme gevolgen

Deze psychopathologische kern wordt geassocieerd met een aanzienlijke neuropsychische kwetsbaarheid tegen een achtergrond van gedocumenteerde epilepsie, waarvan de expressie lijkt te verergeren door stress, onderbrekingen in de zorg en risicocontexten.

- Voorts wordt onder meer melding gemaakt van de verstrengeling tussen epilepsie en psychologische factoren en wordt opgemerkt dat het een vicieuze cirkel betreft waarin het psychische en somatische elkaar versterken.
- Er wordt onder meer melding gemaakt van een structurele kwetsbaarheid bij verzoeker.
- Er wordt melding gemaakt van risico's van neurologische en psychopathologische achteruitgang bij herblootstelling aan angstveroorzakende aandoeningen en omgeving, met een mogelijke toename van frequentie en intensiteit van epileptische aanvallen tot gevolg.
- Er wordt geconcludeerd dat verzoeker een bijzonder significante psychologische kwetsbaarheid presenteert, tegen een achtergrond van complex trauma, massaal verlies, herhaald geweld, geheugenstoornissen, traumatische vermijding en gedocumenteerde neuropsychische kwetsbaarheid.

Uit het geheel van de bijgebrachte stukken blijkt dat verzoekers epilepsie verband houdt met stress en psychologische kwetsbaarheid. Hierbij dient opgemerkt dat het aannemelijk is dat verzoeker in Griekenland in aanzienlijke stresssituaties zal terechtkomen.

Verzoeker heeft *prima facie* een ernstige psycho-medische kwetsbaarheid die gespecialiseerde, regelmatige en complexe behandeling en opvolging vereist en waarvan het uitblijven ernstige gevolgen kan hebben voor zijn zelfredzaamheid en autonomie.

Verweerder was niet aanwezig ter zitting en kon derhalve niet mondeling repliceren op deze aanvullende nota. Nochtans blijkt hieruit dat de reeds gemaakte beoordeling in verband met verzoekers psycho-medische situatie niet langer overeind kan blijven.

Voor zover in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker reeds sinds 2023 gediagnosticeerd werd met epilepsie en er alsnog in slaagde om succesvol te ondernemen, dient te worden vastgesteld dat, gelet op de inhoud van de aanvullende nota ter zitting, verzoekers situatie en psychologische kwetsbaarheid niet langer vergelijkbaar is met zijn situatie in 2023. Waar in de bestreden beslissing wordt geopperd dat verzoeker heeft verklaard dat hij in België zou willen werken en dat hij daarbij bereid is om verschillende jobs uit te voeren, waaronder ook arbeider, dient erop gewezen dat zijn wens om te werken in België op zichzelf niet toelaat te besluiten dat zijn epilepsie en psychologische toestand geen impact hebben op zijn

functioneren of zelfredzaamheid. Dat verzoeker blijk geeft van motivatie en toekomstperspectief, impliceert *an sich* niet dat hij zich in Griekenland staande zal kunnen houden en er zijn rechten kan doen gelden.

Samengenomen met verzoekers verklaringen ter zitting vormt de inhoud van de aanvullende nota ter terechtzitting, *in casu* het bijzonder omstandig psychologisch rapport, een omstandig nieuw essentieel feitelijk gegeven inzake verzoekers bijzondere psychologische kwetsbaarheid.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek bevestigd worden dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert om zijn rechten verbonden aan zijn status in Griekenland te doen gelden.

De Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid en is derhalve in de onmogelijkheid onderzoek te doen naar verzoekers medische en psychologische situatie en eventuele noodzakelijke behandelingen. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte informatie of er afdoende medische behandelingen voorhanden zijn in Griekenland indien zou blijken dat verzoeker wegens zijn medische kwetsbaarheid (dringende) zorgen nodig heeft.

Gelet op de moeilijke situatie voor verzoekers om en begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, en voornamelijk gelet op de psychologische en medische kwetsbaarheid van verzoeker, acht de Raad een nader en gedegen onderzoek van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

11. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. COOLBRANDT,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A. COOLBRANDT

W. MULS